

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγράμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 5

Η Κ^Α Λ. Τ. ΜΗΔ (MEADE) ΚΑΙ Ο «ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

Οἱ ἥρωες τοῦ Ἀ γ γ ε λ ο υ τ ῆ ς Ἀ γ α π ῆ ς, — τοῦ μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἡ Διάπλασις, μεταφρασθὲν καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης "Ολγας, — εἶνε τρία μικρὰ κοριτσάκια, τρεῖς ἀδελφαὶ ἀπὸ ὀκτώ ἕως πέντε ἐτῶν. Οἱ γονεῖς των, ἡ μάμμη των, ἡ παιδαγωγός, ἡ ὑπηρετρία καὶ ὅλοι οἱ μ ε γ ά λ ο ι ὅσοι λομβάνουν μέρος εἰς τὴν δρᾶσιν, εἶνε πρόσωπα δευτερεύοντα, βοηθητικά, σχεδὸν ἀσήμαντα. Μόνον τὰ τρία κοριτσάκια μᾶς ἐνδιαφέρουν· μόνον ἐπ' αὐτῶν ἡ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ ἐπιστήσῃ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν μας· μόνον αὐτῶν ἠθέλησε νὰ μᾶς ζωγραφίσῃ τὸν βίον, τὰς ἐξεις, τὰ αἰσθημάτων, τὸν χαρακτήρα, καὶ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ παιγνίδια, τὰς διασκέδασεις, τὰς καλὰς πράξεις, τὰ ἀμαρτήματα, τὰς τύψεις, τὴν μετάνοιαν, τὰς θλίψεις καὶ τὰς χαράς.

Ἡ σκηνὴ τοῦ ἔργου, — ἐκτὸς τῶν τελευταίων κεφαλαίων, τὰ ὅποια μᾶς μεταφέρουν εἰς τὴν ἐξοχὴν, — ἐξελίσσεται εἰς μίαν μεγάλην οἰκίαν τοῦ Λονδίνου, ἀριστοκρατικὴν, καὶ κυρίως εἰς τὰ παιδικὰ αὐτῆς δωμάτια. Ἐκεῖ — μέσα δρᾷ ὁ μικρόκοσμος αὐτός. ἐκεῖ — μέσα κινεῖται, καὶ αἰσθάνεται, καὶ σκέπτεται, καὶ ὁμιλεῖ ἡ τριάς τῶν μικρῶν ἀδελφῶν. Παίζουν, μαλλώνουν, συμφιλιώνονται, διδάσκονται, νουθετοῦνται, τιμωροῦνται, ἀνταμείβονται. Τίποτε ἄλλο. Αἱ περιπέτεαι των δὲν ἐξέρχονται τοῦ συνήθους παιδικοῦ κύκλου καὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Οὔτε ταξίδια περιπετειώδη, οὔτε ἐμφανίσεις ἀγρίων θηρίων, οὔτε ναυάγια, οὔτε λησταί, οὔτε χωρισμοὶ καὶ ἀνευρέσεις,

οὔτε σπήλαια μυστηριώδη, οὔτε μεταλλεῖα χρυσοῦ ... Ἡ γέννησις ἑνὸς ἀδελφοῦ, ἡ ἀναχώρησις τῆς μητρὸς των, ἡ ἐξαφάνισις ἑνὸς χρυσοῦ νομίσματος, ἡ ἔλευσις τῆς μάμμης, ἡ ἀσθένεια τῆς μικροτέρας ἀδελφῆς, — ἰδοὺ ὅλαι σκεδὸν αἱ περιπέτεαι. Ἐκτὸς τούτου, ἡ διάρκεια τῆς πράξεως δὲν υπερβαίνει τὸ ἔτος. Μικρὰς ἐγνωρίσαμεν τὰς τρεῖς ἀδελφάς, μικρὰς τὰς ἀφίνομεν νὰ μεγαλώσουν καὶ νὰ εὐτυχίσουν.

Καὶ ὅμως! Τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐκ πρώτης ὀψεως θὰ ἐθεώρει τις καλὸν μόνον ὡς ἀνάγνωσμα μικρῶν παιδίων,

μυθιστόρημα, ἀνεξαρτήτως τοῦ θέματός του, ὡς ἔργον καλλιτεχνικόν. Ὡ, ναί· τὸ εἶδος τοῦ θέματος δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, καμμίαν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἀγνὴν ἀπόλαυσιν, τὴν ἐκ τῆς τέχνης. Λάβετε παράδειγμα ἀπὸ τὴν ζωγραφικὴν. Ἐνθυμεῖσθε τὸ Κ ρ υ φ τ ο υ λ ά κ ι, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε πέρυσι ἡ Διάπλασις; Ἦτο φωτογραφία μιᾶς εἰκόνης τοῦ Ἰακωβίδου, ἀπὸ τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν. Τὸ θέμα τῆς ἀπλοῦστατον, νηπιακώτατον: Δύο παιδάκια εἰς ἓν δωμάτιον παίζουν τὸ κρυφτουλάκι. Ἀλλὰ μὲ ποίαν τέχνην τὸ ἐξετέλεσεν

Η ΚΥΡΙΑ Λ. Τ. ΜΗΔ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ

ἐνδιαφέρει ἐπίσης, καὶ εἰμπορῶ γὰ εἶπω πολὺ περισσότερο, καὶ τοὺς μεγάλους. Καὶ λέγων μεγάλους, δὲν ἔννοῶ μόνον τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς πάππους· ἔννοῶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, οἵανδήποτε ἄγοντες ἡλικίαν, εἶνε ἤδη εἰς θέσιν νὰ ἐννοοῦν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν τέχνην, νὰ αναγινώσκουν καὶ νὰ πολλαμβάνουν ἐν

ὁ μέγας μᾶς ζωγράφος! Αὐτὸ τὸ ἔργον, αὐτὴν τὴν θαυμασίαν εἰκόνα, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι πρέπει νὰ τὴν βλέπουν μόνον μικρὰ παιδία; Ἐ, ἄλλο τόσο δὲν εἰμπορεῖ νὰ το εἴπῃ διὰ τὸν «Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης». Ὅπως ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰακωβίδου, οὕτω καὶ αὐτὸς εἶνε ἔργον τέχνης μεγάλης, καὶ αἱ τρεῖς

θὴν Νησιωτοπούλαν καὶ Κοραλλίαν Μασσαί·
Πυθαγόρας ὁ Σάμιος μὲ τὸ Μπάμ-Μπούμ,
Κοκκίον Καπελάκι καὶ Ταπεινὸν Ἴον — ὁ
Θεαγένης μὲ τὸ Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ, Ἀνοι-
χίην Καρδίαν καὶ Δροσίαν τοῦ Βοσπόρου —
ὁ Ἀγγουρολογιώτατος μὲ τὸ Νευρόσπα-
τον καὶ Πίχ-Νίχ — ὁ Κρίτος τοῦ Κάμπου
μὲ τὴν Ἑλλικρινὴ Φιλίαν, Μερεδεδένιαν
καὶ Ἀνθοπόλιν τῆς Βερώνης — ἡ Ἐνδο-
ξος Ψαριανὴ μὲ τὸ Πτηνὸν τῆς Ἑρή-
μου καὶ Ἑλένην Ρούφου — ὁ Τοξότης Ἀ-
πόλλων μὲ τὴν Ἀεροναυτοπούλαν, Κοραλλίαν
Μασσαί καὶ Σκληρὸν Βράχον — ἡ Τσοῦχ-
τρα μὲ τὴν Ναυσικῆν, Μικρὰν Ἰάτριον καὶ
Σαμακίην Σημαίαν — ὁ Κυκλαδίτης
μὲ τὸν Παρρασόν, Χαρτοπόλεμον καὶ Μολυ-
θένιον Στρατιώτην — ἡ Χαλιμῆ μὲ τὴν
Σαλωτίτιν Ἑλένην, Μυλαίον καὶ Χρι-
στογεννιάτικο Δενδράκι — ὁ Δεοπάρδαλις
μὲ τὴν Ἀγγελικὴν Χαριτάτον, Δημοσθένην
Σ Ρεπετοῦν καὶ Καρδίαν Μουσικῆς — τὸ
Μεσολογιτάκι μὲ τὸν Ἰωάννην Κ. Μαυ-
ρίον — ἡ Ἑλληνικὴ Ναυαρχίς μὲ τὸν
Ἀστέρα τοῦ Βέργα, Κόδρον καὶ Ζοφρόν Μαι-
σάιωνα. — ὁ Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου μὲ τὸ
Ἄσμα τοῦ Ὀρφῆος, Κατεδρίαν καὶ Καρ-
δίαν τοῦ Πέτρου — τὸ Νέρι τῆς Σηρᾶς μὲ
τὴν Μακρυ-Γιαλόν, Νεφρὸν Ζωγράφον καὶ
Μαρτολούλουδο — τὸ Παρατσούκλι μὲ τὸν
Μικρὸν Μηχανικὸν καὶ Τέττιγα τῆς Ἀ-
χαΐας.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλα-
σις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Παπαρούναν τῆς
Πεντέλης ([Ε]) διὰ τὸ ὥραϊον γραμμάτιόν· νὰ
μου φιλήσῃς τὰ ἀδελφάκια· πολὺ μ' εὐχαρίστη-
σεν ἡ ἀποστολὴ τῆς χαριτωμένης φωτογραφίας·
Νεοσύλλεκτον τῆς Διαπλάσεως (τὸ Β' Κεφά-
λαιον τοῦ Ὀδηγοῦ ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησίν
σου·) Ἀγρυπνον Δράκοντα (ἔστειλα τὰ φυλ-
λάδια, τὰ ὅποια ἐξήγησες· τὰ περὶ ὧν ἐρωτᾷς θὰ
γίνον, ἀλλ' ἐν καιρῷ· ὅλα μαζὶ δὲν εἶνε δυ-
νατὸν νὰ γίνωνται· ἕνα - ἕνα·) Δημόκριτος Βώλου
(πολὺ ἐκολακέυθῃς ὁ Ἀνανίας δι' ὅσα γράρεις
περὶ τῆς Ἑνάτης Κυριακῆς καὶ σε περιμένει
εἰς τὴν Δεκάτην· ἐξ ἐκείνων περὶ ὧν μ' ἐρωτᾷς.
ἡ πρώτη εἶνε συνδρομητρία, ἡ δευτέρα ὄχι·)
Γρονιάραν (μπερὶ τὸν κατεργαράκον τὸν μικρὸν!
ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ κρυφθῇ, διὰ τὴν ἰδίαν πρῶτα ἀπ' ὅ-
λους τὰ ὄψα· τὴν τῆς ἐν ἐλαφρὰ τὸ αὐτὸ
καὶ εἰπὲ τὸν τοῦ χρόνου... νὰ το ἔκνακάνη·)
Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ (διὰ τὴν ἀλλαγὴν, νὰ
συμμορφώσῃς μὲ τὸ Α' Κεφάλαιον τοῦ Ὀδηγοῦ·)
Ρεῦμα τῆς Προποντίδος (ἐγὼ ὅμως εἶμαι ὁλ-
γον θυμωμένη μὲ τὰς ἀγαπητὰς αὐτὰς· ἐξαδέλ-
φας, ποῦ ἐξ αἰτίας των ἐστερήθην γραμματὸς
σου τόσοσιν καιρὸν· ἔλα τώρα, γράψε μου συχνά,
νὰ μου περάσῃ ὁ θυμὸς.·) Βαρδάλιμουμπαν
(πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ἐπιστολὴ σου [Ε]· μοῦ
ἤρρεσεν ἡ ἰδέα τῆς γαλοιογραφίας σου, καὶ σε
συγχαίρω διὰ τὸ Βραβεῖον τοῦ Σχολείου·) Ἀν.
Ἀλ. Μελετόπουλον (κατενθουσιασμένον μὲ
τὰ ἐρετεινὰ φυλλάδια·) Ἰωάννην Στεφάνου
(χαριτωμένα τὰ Παιδικὰ Πνεύματα καὶ θὰ δη-
μοσιευθῶν·) Ἀγριοβιολέτταν (ἔστειλα ἄλ-
αὐτὸ τὸ κάταστρο σκυλάκι, ποῦ σκίζει, δι-
εῦρη!.. δὲν ἡμπορεῖς νὰ τοῦ το κόψῃς· αὐτὸ τὸ
ἐλλᾶτωμα·) Δεοπάρδαλιν (ὁ φίλος σου ἐκεῖνος
ὁ ὅποιος τὴν Παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς σοῦ
εἶπεν δι' εἰς συμβούλιον μὲ τοὺς συνεργάτας
μου καὶ μὲ τοὺς Προέδρους τῶν Μικρῶν Συλ-
λόγων, ἐνόμισεν δι' ἡ. Πρωταπριλιά·) Ναυ-
αρχον Θεοβέρτον (εἰς τὸν ὅποιον ἤρρεσε πολὺ ὁ
α' Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης·) Ναυτοπούλαν τῆς
Ἀνδρου, (ἡ ὅποια καταγίνεται δλονὲν νὰ κάμῃ
συνδρομητρία· καὶ τὴν εὐχαριστῶ πάρα πολὺ·)
Νικόλαον Δ. Βαλσαμῆν (ἔχεις ἤδη ψευδώνυ-
μον· ἂν θέλῃς νὰ το ἀλλάξῃς, συμβουλεύηται
τὸ Α' Κεφάλαιον τοῦ Ὀδηγοῦ·) Καραγκιόζην
(ὁ ὅποιος αἰσθάνεται δλονὲν καὶ μεγαλητέραν ἀ-
γάπην πρὸς ἐμὲ, — ὅπως κ' ἐγὼ πρὸς αὐτόν·)

Ἄνταν Κουλουμπούλου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ
τὸ ξεσπάθωμα·) Πριγκίπισσαν τοῦ Ἀχινοῦ
(εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐχάς· γράψε μου λοι-
πὸν συχνά·) Σῦρε κ' Ἑλᾶ (ἡ Κικί κ' εὐχα-
ριστεῖ πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα· ἀπὸ τὰ τρία
ψευδώνυμα, μόνον τὸ τελευταῖον, Ἰνῶ, εἶνε
ἐλεύθερον· θὰ ἐπιθυμῶσα πολὺ νὰ μου γράψον
ἀπ' εὐθείας αἱ τρεῖς ἀδελφαί·) Σαρδανιαν
(σοῦ ἐξήγησε τὰ ἀρχικά σου ἢ πρὸς ἣν τὰ φα-
νερόνεις· δὲν ἐνθυμούμαι·) Μαρτίαν τοῦ Ἑυ-
ρίπου (ναί· εἶδες πόσον κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ὁ
α' Ἐργονος Ἀυτοκράτορος· ἀλλ' ἤρρεσε νὰ ἰδῇς
καὶ παρακάτω· σοῦ ἐπέραςε τὸ χρυσολόγημα·)
Ἀυτοκράτειραν Εὐδοκίαν (περιμένω ἀνυπομό-
νω· τὴν ἄλλην ἐπιστολήν σου «μὲ τὰ περισσό-
τερα» ὦ, τί ὥραία ποῦ θὰ ἐπέρατες εἰς τὴν
ἐξοχήν!·) Κρίτον τοῦ Κάμπου (οἱ τόμοι ὑπάρ-
χουν· εὐχαρίστως δέχομαι καὶ τὸν ἀδελφόν σου·)
Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας, Ὁχρὸν Λυκό-
φω, (εἰς δὲς σου τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντῶ ναί,
ἐπιτρέπεται·) Εὐφροσύνην Προσαλέντη (θὰ
ἦτο πολὺ δύσκολον, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἄδικον· νὰ
πληρῶνουν ὅλγοι, διὰ νὰ πολλαπλαῖον πολ-
λοί· γίνεται αὐτό·) Ἑλληνίδα τοῦ Βορρᾶ
(ναί, ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομητρία·)
Ἡμερον Περιστερὰν, Ἀδελφὴν τοῦ Ἑλέους,
Αἰλουρον (εἶχεν ἐγκριθῇ, ὅταν ἔλαβα τὴν ἐπι-
στολήν σου·) Ἀρκεθὶνον (ἔστειλα·) Ἀληθὴ
Φίλην (φιλήσῃ μου καὶ τὴν Ἀνθίαν Δίον καὶ
εἰπὲ τῆς ὅτι δὲν εἶνε λόγος· αὐτὸς νὰ μὴ μου
γράφῃ! ἀπεναντίας, εἶνε λόγος διὰ νὰ σπεύσῃ·)
Φαγᾶν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·
μακάρι δλοὶ νὰ μου ἐνέγραψαν ἀπὸ ἕνα!) Με-
νεδεδένιαν ([ΕΕΕΕΕ] διότι ἐμάζευσες 34 δρχ-
μὰς ἀπὸ τὰς συμβαθητρίας τῆς καὶ μοῦ τας ἐ-
στειλεν ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος») Πτηνὸν
τῆς Ἑρήμου, Ρομπινίαν Ζορμπᾶ κ.λ. κ.λ.
Εἰς δὲς ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 18 Ἰα-
νουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Μαρτίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράψω
τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν
τῷ Γραφεῖ μὲς εἰς φακέλλους, ὧν ἑκαστος
περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾷται φρ 1

53. Δεξιγρίφος.

Στ' ἀλρίθμητο, τὸ πρῶτον ἂν θέλῃς, θὰ το ἰδῇς.
Τὸ ἄλλο εἶνε γυναικίς ἀρχαία τῆς Γριφῆς.
Τὸ ὅλον μου ἔστ' ὁ χάρτης τὸν Εὐρωπαϊκὸν
Εὐκόλως θὰ το εὕρῃς, — δὲν εἶνε δὲ μικρὸ!

Βεσάλη ὑπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Θαλάσσης [Ε]

54. Στοιχειογρίφος.

Ἀφῆσέ με ὅπως εἶμαι,
Νὰ βυθίσω εἰς ὄνειρον φαντασίας.
Ἀλλάξέ μου ἕνα γράμμα.
Καὶ θάκούσῃς γλυκυτάτας μελωδίας.

Βεσάλη ὑπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Θαλάσσης [Ε]

55. Μεταγραμματισμός.

Ἀπέθανε! πλὴν εἰμπορῶ, ἔν γράμμ' ἂν με-
[ταβάλλω,
Ζωὴν σφριγῶσαν εἰς αὐτόν καὶ πάλιν νὰ ἐμ-
[θάλλω.

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τοῦ Βέργα [Ε]

56. Λέξιγμμα.

Τίς ἄνευ γλώσσης, σιωπῶν, καὶ ἄνευ ἐγκεφά-
[λου,
Μὲ ἄλλου γλώσσαν ὁμιλεῖ καὶ σκέψεις λέγει
[ἄλλου·

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τοῦ Βέργα [Ε]

57. Κεκρυμμένη Γωνία.

1. Ὁ Βόσπορος εἶνε ὁ ἡγεμὼν τῶν πορθμῶν.
2. Φίλη τῆς Διαπλάσεως· εἶνε καὶ ἡ Ταναγραία Κόρη.
3. Καλὴ ἀνατροπὴ προτιμωτέρα πλοῦτου.
4. Κάσος, Κάρπαθος εἶνε νῆσοι τῆς Τουρκίας.
5. Ὁ δὲ Ὀλυμπος ὄρος τῆς Ἑλλάδος.

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Κόδρου [ΕΕ]

58. Ἀπορία.

Τὶ πρᾶγμα, ἐνῷ εἶνε τὸ 1/8160 περίπου ἐνὸς
ἄλλου πράγματος, εἶνε συγχρόνως καὶ τὸ 1/11
αὐτοῦ;

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τοῦ Βέργα [ΕΕ]

59-61. Κεκρυμμένα κύρια ὀνόματα.

(Εἰς τὸν ἐπόμενον διάλογον περιέχονται τρία
κύρια ὀνόματα.)

— Πόσο σοῦ κόστισαν τὰ φετεινὰ βιβλία;
— Νὰ σου πῶ, μητέρα, κ' ἐγὼ δὲν ξεύρω,
γιατὶ τὰ πλήρωσε μόνος του ὁ μπαμπᾶς. Μόνον
εἰκοσι δραχμὰς θὰ μου δώτῃς ἐσύ, διὰ νὰγορά-
σω μερικὸς τόμους τῆς Διαπλάσεως.

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Κόδρου [ΕΕ]

62. Ἀκροστιχίς.

Δὲ τοῦ τελευταίου γράμματος τῆς πρώτης
τῶν ζητούμενων λέξεων, τοῦ προτελευταίου τῆς
δευτέρας, τοῦ προ-προτελευταίου τῆς τρίτης
καὶ οὕτω καθεστῆς, σχηματίζον τὸ νόμα ἀρχαίου
κρίτου.

1, Φυλὴ ἀρχαιοτάτη. — 2, Ἀρχαία πόλις
Αἰγυπτιακή. — 3, Πτηνόν. — 4, Ἀρχαία Βα-
σσιλισσα. — 5, Ὁρα τοῦ ἔτους. — 6, Οὐράνιον
σῶμα.

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Εὐνοικοῦ Ὑμνου [ΕΕ]

63. Φωνεντολόγιον.

σ-σ-πντ-φν-κ-κμτ-πκτ.

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Εὐνοικοῦ Ὑμνου [Ε]

64. Γρίφος ἀπροδόκητος

Τὶ εἶδους ἄσκησις εἶνε αὕτη;

ρι

ρι ρι

ρι ρι ρι

ρι ρι ρι ρι

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τοῦ Βέργα [Ε]

65. Γρίφος

0 π + 00ν
0 εδ

Βεσάλη ὑπὸ τοῦ Κόδρου [ΕΕ]

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 44 καὶ 45 φύλλου.

599. Ἰτέα (εἶτε, Α). — 600. Νέμεσις (ναί, μέ-
σος). — 601. Πράσον-Ράσον.

602. ΑΙΑΣ 603. Κ
ΙΑΝΑ ΘΕΑ
ΑΝΗΡ ΘΕΡΜΗ
ΣΑΡΕ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΑΜΥΝΑ
ΠΡΑ

604 — 606. 1, Ἐποψ.
2, Τάως. 3, Γούψ — 607.
Συναναστροφὴ καλὴ — καὶ
τιμᾷ καὶ ὠρελεῖ — 608.

610. 1, Τ' εἶχες, Γιάννη, τ' εἶχα πάντα. 2,
Ὁ μὲν βίος βράνους, ἡ δὲ τέχνη μακρά. 3, Τὸ
μικρὸν μέγα ἐν ἐλλείψει. — 611 — 613. Τῇ ἀν-
ταλλαγῇ τοῦ γ διὰ τοῦ κ, σχηματίζονται αἱ λέ-
ξεις: κῆτος, κόρις, κόμη, τόκος, κόπος.

616. Παιδεία ἀνθρώπου δευτέρου ἤλιος ἐστίν.

617. Ἐπικόν ἐστὶ ποίημα ἡ Ὀδύσεια.

618. Πανόπη (Πάν, ὀπή). — 619. Γούρις (γῆ,
ρίς). — 620. Ἀρίων-Ὀρίων. — 621. Μανία, Μά,
Ἀνία. — 622. Τὸ καρφέ. — 623. ΣΗΜΑΙΑ

624 ποῦς, οὐς, ὄς, ἴς, ΡΙΣ ΗΜΕΡΑ
ᾶ, ᾶς, ὄς, ἴς, ΙΟΥ ΜΕΤΑ
ἴς, ὄς, ὄν, ὄν, ΣΥΝ ΔΡΑ

625. Λαμία. — 626. Ἐν, δύο Α
καὶ τρία ἔξ, κάμνουν εἰκοσιεῖς (1+2+6+6+
6=21) — 627 — 631. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ
γ γράμματος η, σχηματίζονται αἱ λέξεις: τομή,
ροή, φυλὴ ἀπλή, ποιή — 632. Νόει καὶ τότε
πράττε. — 633. Ἡ γλῶσσα μὴ προτρέχῃ τοῦ
νοῦ. — 634. Ἐν τῷ Ἀδῇ οὐκ ἔστι μετάνοια.